

SZIJJ FERENC

Kert

/ Kr. e. és u. 8. /

Mikor az óra félhetet üt,
a téren minden nő
keres magának férfit,
s melléje áll. Ba-ba-ba-bam-bam,
bam-bam. Onnan terjed a borzongás,
villamosra, fákra, székre, egy gyermeké.
Én igazitom meg nyakkendőjüket,
már ismerem őket, bársonyok.

x

- Egy kiélezett macska
léptet at a kerten,
lekölkezetten, s...
És, várok, amott a madzag,
előreköpvé. Át tud-é, ha éppen
ernyett, eldöntse mégis, mennyit ér,
kúszni alatta:
alattomos: könnyelmu vágta.
Hütlenebben megfontolatlan,
s én mellette élek. Mozdulatlan:
anyjának támasztott borjú,
radir, melegben; ideje volt,
a ráhullt lombokat lenyalta...

SZIJJ FERENC

...m. m., felejtöd, a belátáshoz
térdepeltél: "..."-lakodj, már legfeljebb a
hetedik gyomorból kerülhet vissza.
Itt a büntelen nyomok,
massza, személytelen szemekkel,
hogy belepják az érvek: él.
A karbafont körön keresztül
ölembé ugrik egy állat, s belélegez.

x

Átadta a kitüntetést, és
lefokozták. És. Viszont. Ilyen
szabályok érvényesülnek.